

مدادلیون(گردن بند) منصور ابن نوح

در کلکسیون سکه شناسی موزیم اشمولیان Ashmolean یونیورسیتی اکسفورد لندن، گردن بند نقره ای (به قطر 33 ملی متر و وزن 11.04 گرام) محافظت میگردد که در سال 358 هجری مطابق به 968-969 م توسط منصور 1 ابن نوح سامانی (زمان حکمرانی بین سالهای 350-365 هجری، مطابق به 961-976 م) ساخته شده است، گفتنی است که در صفحه اصلی (صفحه پیشو) و در قسمت جناحی مدار متذکره پارتریت زمامدار با دو کتیبه پهلوی بنظر میخورد. (98) [Treadwell, 1999, p. 9 – 10].

لازم به یاداوری است که کتیبه اولی به شکل (MLK "n MLK") که افاده کننده مفاهیمی از قبیل شاه- شاهان "شهنشاه" ترجمه شده است در حالیکه جناح چپ ان، حاوی کتیبه ای "GDH pzt" بوده و به معنی "موقیت، افزایش حدود، گسترش سرزمین" وغیره بکار رفته است. (99)

اما در جناح عقبی ان کتیبه عربی مریع شکلی حاوی شش سطر در اورده شده بشكل مریع وجود داشته و به تعقیب آن کلمه مقدس مسلمانان (لا إله إلا الله هو و مَدْحُودٌ هُوَ شَرِيكُهُ لَهُ مُحَمَّدٌ وَ رَسُولُ الله) ، نام خلیفه، متعاقبا نام منصور ابن

نوح باللقب شاهانه "الملک" درج گردیده است.

در کتیبه های محیطی (گردآگرد) درهم، تاریخ ضرب درهم اینچین نوشته شده است: "این درهم در سال 358 در شهر بخارا ضرب زده شد"

(به عربی: ضرب هذا الدرهم ببخارا سنة ثمانية و خمسين و ثلاثة) لازم است تا درینجا به نکته مهمی توجه گرددو آن اینکه ناتشابهت های ظاهری پارتریت های حکمرانان موجود، با پارتریت های حکمرانان ایرانی، و بر عکس تشابهت و نزدیکی آنها با هنر پارتریت سازی ترکی میباشد.

[Treadwell 1999: 10].

اشکال انتروپولوژیکی (چهره شناسی، انسان شناسی) چهره های آنها نمایانگر مخلوطی از قیافه های اروپائی با ویژگی های مغولی بوده است. مثلا:

- داشتن لیان دبل و پندیده که منحیث مشخصه خاص و متمایز ترکان غربی از آنجلمه ترکان- اوغوزی خراسان.
- موجودیت استخوان برآمده در قسمت رو، که مشخصه خاص قیافه قیچاق- منگولیائی شمرده میشود.
- داشتن چشمان طویل و بادامی با ابروان دبل و پندیده
- داشتن کلاه های مخصوص تاج مانند درسر.
- داشتن سرگه یا سرغه(گوشواره) های دایره وی در گوشها.
- موجودیت موهای دراز و بیرون شده از زیر کلاه از قسمت پشت سر.

متذکر باید شد که، مقایسه پارتریت مذکور با پارتریت حک شده در میدالیونی که در سال 351 هجری مطابق به سال 962م در زمان فرمانروائی زمامدار بودائی مذهبی، بنام روح الدوله در شهر المحمدیه ضرب زده شده است نمایانگر این امراست که منصور ابن نوح و اجدادش به فرهنگ متفاوت تر از روح الدوله احتمالا به فضای اتنیکی (قبیله وی) متعلق بوده است (100)

یعنی منصور ابن نوح و اجدادش به فرهنگ دیگری (فرهنگ متفاوتی) و به اجماع دیگری غیر از فرهنگ و اجماع روح الدوله تعلق داشته است.

[Treadwell 2003: 328].

پیکره نگاری پارتریت ها، بیانگر تشابهات انها با پارتریت های حکمرانان ترکی قرون VII – VIII تخارستان، کابل و گندھاراست، یعنی پارتریت هائیکه در تنگه ها و دراهم های مضروبه خرمزاد IV شاهنشاه ساسانی ضرب زده شده اند. (101)
[\[http://www.zeno.ru/orientalcoinsdatabase/westernturks//html\]](http://www.zeno.ru/orientalcoinsdatabase/westernturks//html)

گفتنی است که تقلید از مضروبات ساسانی، با آغاز دوران پولی کوشانی- ساسانی پیوند نزدیک و ناگسستنی دارد، مرحله ایکه طی سالهای 368-388 یعنی بعد از استیلا تخارستان توسط ساسانیان بمیان آمد.
[Луконин 1967: 26].

گفته شده است که هدف تقلید از مضروب تنگه های ساسانی توسط حکمرانان ترکی قبل از همه تکه و پارچه بودن آسیای میانه به خانات، حکمرانی ها و امرا خورد وکوچک محلی ومحیطی و عدم موجودیت پول واحد وسرتاسری در یک قلمرو بزرگ اقليمی بوده است، مسله ایکه نمیتوانست محیط مساعدی را به دوران محدود همچو تنگه های خورد وکوچک مساعد نماید، تنگه هائیکه از دوران بزرگ جهانی مستفید بود.

[Пугаченкова 1981: 260].

این نکته قابل توجه است که ترک ها از میان شاهنشاهان ساسانی به خرمزاد IV "ترک زاده" که در عین حال نواحی حکمران عالی خاقانات ترکی و حامی ترکها در امپراطوری ساسانیان شمرده میشد به دیده قدر و احترام مینگریستند. گفتنی است که درین هنگام میدالیونهای مشابهی با میدالیون مضروبه منصور ابن نوح وجود داشته است، میدالیونهاییکه توسط خاقانات ترک در چهارک او ل قرن VII به افتخار پیروزی ترکها در جنگ علیه ساسانیان و هیبتالیتها ضرب زده شده است.

گفته شده است که یکی ازین میدالیونها توسط یکی از خاقانات ترک بنام زیک (زیک) طی سالهای 616 و 617 یعنی بعد از پیشروی قشون ترکها به عمق ایران زمین الی شهرهای ری و اصفهان و حصول غلبه بالای ساسانیان، ضرب زده شده است (102)

(زمان فرمانروائی زیک خان مقارن سالهای 610-618 قید گردیده است).

اما، در صفحه پیشروی میدالیون در سمت راست پارتیت حکمدار و بسمت های راست و چپ آن کتبه های پهلوی حک گردیده است. چنانچه در کتبه جناح چپ، چنین گفته شده است *GDH*^{عینی} "پیروزی، افزایش، زیک" ، اما در کتبه جناح چپ طور ذیل قید گردیده است: 'MLK' ⁿ *MLK* ^{عینی}، "مالک- مالکان، صاحب اعیان".

به همین ترتیب در صفحه عقبی، تصویر قربانگاه یکجا با آتش و از راست به چپ تصویر دوکشیش در حال عبادت به آتش دیده میشود.

[Göbl 1987: 276 – 277, pl. 39, fig. 2].

علاوه گردیده است که یک قطعه مهر متعلق به خاقان مذکور در کلکسیون شخصی، فرد ایرانی تباری به اسم فروغی نگهداری میشود، مهری که بمنظور ثبت و راجستر قلمروهای تازه بدست آمده(جدیداً غصب شده) از آن استفاده میگردد. هکذا گفته شده است که در مهر مذکور افسانه هائی به حروف رونیک(افسانه های رمزی) و حروف فارسی قرون وسطائی حک گردیده است.

[Frye 1971].

مثلاً کتبه های فارسی قرون وسطائی اینطور نوشته شده اند:

zyk hhn GDH

: یعنی

"زیک کاگان(زیک خاقان)، پیروزی"

اما، کتبه های رونیک اینطور خوانده شده است:

b(a)q(e)šeb qiy(ū)g(o)ŋkū

: یعنی

"از دوستان و حواریون، از خانه و کاشانه، از قرا و... مراقبت کن، برای خود نام خوب انتخاب کن..".

[Harmatta, Litvinsky 1996: 369].

از جانبی نام این خاقان با نام زیک یعنی نام خانوادگی یکی از خانواده های شهره و معروف پارت های قدیم هم اهنگ گفته شده است.(103)

هکذا علاوه گردیده است که میدالیون دوم در سال 625 در شهر قندز توسط تردوشاد خاقان پسر تون یابگو خاقان، حکمران عالی خاقانات ترک و موسس خانواده یابگو های تخارستان و گندهارا ضرب زده شده است. گفته شده است که میدالیون متذکره بمنظور تجلیل شایسته از غلبه کامل انها بالای هیپتالیت ها و بیوست مطلقه شان به قلمرو تحت امر خاقانات ترکی ضرب زده شده است.

میدالیون نگاری و تنگه نگاری(میدالیون و تنگه شناسی) های یابگو های تخارستان نشاندهنده این امر است که در تنگه های مضروبہ شان نه تنها عنعنات موجود در درهم های مضروبہ خرمزاد IV شاهنشاه ساسانی، بل عنعنات مذهبی هندوها نیز جدا مدنظر بوده است.

[Harmatta 1982: 168].

به همین ترتیب در جناح راست صفحه اولی پارتیت حکمدار، یعنی "بیب، ارباب - اربابان" و از راست به چپ کتبه پهلوی 'MLK"n MLK'jeb و 'pzwt گفتند "پیروزی، افزایش قلمرو، وسعت سرزمینها" و غیره درج گردیده است. گفتنی است که با مشاهده میدالیون مذبور تصوری دست میدهدکه پارتیت متذکره متعلق به تون یابگو خاقان بوده باشد.

اما، در صفحه عقبی میدالیون تصاویر التار یا قربانگاه، هکذا تصویر دونفر کشیش و خدای شیوا با موهای افروخته شعله مانند بچشم میخورد.

[Harmatta, Litvinsky 1996: 370].

احتمال داده میشود که صفحات پیشرو (صفحات اولی) میدالیونهای متذکره بمنظور ضرب میدالیون منصور ابن نوح طور نمونه و مثال استفاده شده باشد. از جانبی تشابهت پارتیت ها، وجود کاکل های پرمومو(موی دار) و افتاده بر شانه، لباس های موجود، هکذا تاج های بالدار مزین شده با شاخهای گاو های وحشی، تصاویر حلال ماه، و گردن بندهای تهیه شده از سنگهای کمیاب و قیمتی اویخته شده در گردن زیک خاقان و تون یابگو خاقان که بشکل مدرن و ستایلی ترتیب شده اند همه وهمه دلالت بر تشابهت هائی میان انها دارندکه بلادرنگ چشم انداز دیده ها میگرددند.

در ضمن تفاوت های موجود در پارتیت ها نیز دور از انتظار باقی گذاشته نشده اند مثلا در پارتیت تون یابگو خاقان گوشواره بزرگی بچشم میخورد که از سه سنگ بزرگ و گرانبها ساخته شده است، در حالیکه در پارتیت زمامدار (مضروبہ در میدالیون منصورابن نوح) صرف یک حلقه گوشواره نه چندان جسمی و بزرگ بشکل

تلطیف شده کروی شکل و تعلیق شده، اما متشکل از یک سنگ بنظر میخورد، در حالیکه در پارتیت زیک خاقان هیچگونه گوشواره ای بنظر نمیرسد. به همین ترتیب زیک خاقان در پارتیت مذکور با سبیل غلو و طویل ترسیم گردیده است، اما، در پارتیت تون یابگو خاقان و پارتیت زمامداری که در میدالیون منصور ابن نوح ضرب زده شده اند حاوی سبیل های کوتاه و نه چندان طولی اند. به همین ساندر پارتیت مذکور چشمان زیک خاقان بشکل گرد(کروی) ترسیم گردیده است، در حالیکه چشمان تون یابگو خاقان طور دراز رخ و بادامی با ابروهای پنديده نشان داده شده است. هکذا کتیبه های هم مانندی بزبان فارس قدیم در جناح های راست و چپ پارتیت های سه گانه وجود داشته است.

گفتنی است که نام زیک خاقان در میدالیون اش بنام "زیک" و تون یابگو خاقان در میدالیون اش با القاب "بیب" معرفی گردیده است. در حالیکه، در میدالیون منصور ابن نوح هیچگونه اشاره ای به نام و نشان زمامدار صورت نگرفته است.

قابل تذکر است که خاقانات اولیه(خاقان های نخست) الی پذیرش خط رونیک (رمزهای رونیک) از کتیبه های سعدی و خاقانات ماقبلتر از آن، از کتیبه های پهلوی استفاده میبردند. مثلا در صفحات اولی میدالیون زیک خاقان، تصویر التار (قربانگاه) در حال اشتغال، با دوتن از روحانیون درحال عبادت به آتش بنظر میرسد. در حالیکه، در میدالیون تون یابگو خاقان نیز تصاویر مشابه بنظر میرسد اما فقط با یک تفاوت و ان اینکه در قسمت تحتانی میدالیون یعنی در قسمت پائینی التار تصویر خدای شیوا با موهای افروخته شبیه آتش دیده میشود. گفتنی است که در صفحه عقبی میدالیون منصور ابن نوح کلیه رموز های موجود در میدالیون با کتیبه های عربی تحریر شده اند.

این نکته را باقاطعیت میتوان اذعان داشت که زمامدار ترسیم شده در میدالیون منصور ابن نوح دقیقا تبار بوده است، زیرا این مسله قبل از همه در اثر پارتیت نگاری های انجام یافته و موجودیت گوشواره ها و گیسوان بافته شده و افتاده بر شانه مهر تأیید یافته است. زیرا یکی از ممیزات آرایشی(تزئینی) ترکان قدیم همانا

گوشواره بوده است که هم مردان و هم زنان بطور یکسان از آن استفاده میبرند.
گفته شده است که مردان گوشواره طاق(یک حلقه) و زنان گوشواره جفت(جوره)
حمل مینمودند.

[Литвинский 1981: 131].

به همین ترتیب موجودیت تصاویر ماه(مهتاب) و ماه در تاج شاهی زمامداران از
جمله عنعنات معمول و مروج ترکان قدیم گفته شده است، عننه ایکه دقیقا
ساسانیان نیزآن را به عاریت گرفتند

[Esin 1972: 313 – 372].

انواع انتروپولوژیکی(انسان شناسی، کالبد شناسی) زمامداران منعکس یافته در
میدالیون منصور ابن نوح دارای علائم و ممیزه های معین و آشکار منگولی، یعنی
دارای رخسار و گونه های برآمده، چشم اندازی، ابروان پنديده، بینی راست
وپیازی (بینی برآمده)، یعنی چهره هائی متاثر از پیکره های مردمان هند شمالی
میباشند. بناء میتوان گفت که احتمالاً جدانها با یکی از باشندگان بومی هند ازدواج
نموده باشد. اما قدرمسلم اینست که، اکثریت مطلق زمامداران ترک تبار کابل با
زیبا رویان هندی وصلت ونتیجتا باعث اضمحلال و یا هم آمیزش کلی آنها با هندوان
گردیدند.

[Михайлова 1951: 17; Давыдов 2001: 15 – 16].

گفته شده است که همچو وصلت ها احتمالاً در ناحیه کشمیر، جائیکه قبل ایل
تیگین جد سامانیان زمام امور را در دست داشت و یا هم در ناحیه بلخ، جائیکه
هندوان اکثریت مطلقی از باشندگان آنرا تشکیل میداد و یا هم به شکلی از اشکال
تحت تاثیر افکار هندوها قرار داشت، صورت گرفته باشد. اما در هر حال "بینی
پیازی" یکی از ممیزه های خاص چهره گریه ای ها (پشکها) شمرده میشود، بینی
که حسب معلومات توبونومیک، اکثریت باشندگان ماقبل هند و اروپائی آسیای میانه
را تشکیل میداد. یعنی آنایکه در قرن اول قبل از میلاد قسمت اعظم سرزمینهای
مذکور را در اختیار داشته و در شکل اختلاط قومی التای- هونی (التائیها با هون ها)
رول فعال و گسترده ای را ایفا نموده بودند.

[Алексеев 1985: 102], [Яйленко 1988: 133].

علاوه باید نمود که داشتن بینی راست عقاب نما از ممیزه های خاص قبایل اوغوزی نیز پنداشته شده است، قبایلی که در تفاوت از قیچاقها دارای تیپ مختلط و تیپ اروپائی اند. گفته شده است که نوادگان اوغوزهای کهن همانا ترکان عثمانی و آذربایجانی ها محسوب میگردند، مردمانی که دارای بینی برآمده و پیازی اند.

در صفحه عقبی تنگه های مسی قرون VI – VII نخشابه صحنه هائی از مبارزات (جنگ) با هیولا های وحشی به تصویر کشیده شده است، اما در صفحه پیش روی تنگه ها پارتریت زمامداران با چهره های دراز شکل (طويل) بدون ریش، بینی عقاب نما جلوه گر اند. همزمان با آن به عوض تاج سر، موهای بزمانند و طويل ممتد تا شانه و پشت سر بنظر میخورد. علاوه گردیده است که تنگه های متذکره به هیچ وجه متعلق به نجای محلی نبوده بلکه از آن هیبتالیت ها بوده است.

[Кабанов 1956: 137 – 144].

در قبرستان آستانه در نزدیکی تورفان مقبره (قبر) یکی از خانان هون بنام پانتای قوتلوک Qutlugh Pant کشف گردید که در سال 445م در آن دفن گردیده است. گفته شده است که، از مقبره متذکره بر علاوه جسد خان مذبور به تعداد 4 بت گلی نیز بدست آمده است. در معلومات نامه گفته شده است که بتهای مذکور دارای رو های طولی (دراز رخ)، بینی ضخیم و موهای طولی بوده اند.

[Алмас 1993: 38].

گفتنی است که پارتریت زمامداران سه گانه منحک در میدالیونهای متذکره بشکل بدون ریش ترسیم گردیده است که، دقیقاً در صدیت با پارتریت نگاری تنگه های شاهنشاهان ساسانی و حکمرانان هیبتالیتی است، زیرا شاهنشاهان ساسانی حامل سبیل و ریش های مخصوص بخود بودند. از جانبی موهای شان تاب داده شده (جنگلک) و طور کلوله نخ گونه دورهم پیچانیده شده و بشکل تاج در آورده شده بودند. در عین حال نبایستی فراموش گردد که حکمرانان هیبتالیت ها، عمدتاً دارای سبیل بوده، موهای قسمت های عقبی شان کوتاه تر جلوه مینمود. گفتنی است که در اجماع ترکان قدیم داشتن سبیل و ریش عنعنه معمول و مروج بوده است. در

حالیکه اوغوزها ریش شانرا میتراسیدند و فقط سبیل (بروت) حمل مینمودند، اما بعضی از انها حامل ریش کوچک و کوتاه زیر زنخی (زیر چانه ای) نیز بودند.

[Ибн Фадлан: 64].

در بسیاری از مجسمه های سنگی ترکان قدیم که در سرزمینهای مغولستان و آسیای میانه بمیراث باقی گذاشته شده اند، سبیل های نازک اویخته بنظر میرسد. در میدالیون طلائی جدیدا کشف شده که حاوی کتیبه های رونیک ترکی قدیم اند، تصویر حکمدار ترک تبار چشم بادامی، باپلک های متورم، ابروهای پیوست، سبیل و ریش نازک و کوتاه به تصویر کشیده شده است. (104)

گفتنی است که تاج شاهان ترک تبار (هرسه شاه) دقیقا با شاهنشاهان ساسانی متفاوت بوده اما، با تاج کابل شاهان ترک تبار، حکام ترکی پنج کنت و یا بگوهای ترک تبار ارخاسی Arachosia شیاهت و نزدیکی های بیشتری داشته است.

[Harmatta 1982: 169 – 170] [Nikitin 1984: 234].

تصویر قاطع میتوان گفت که چهره کلی حکمدار منحک شده در میدالیون مسی مضروب سال 351 هجری مطابق 962 م توسط ابوعلی الحسن ابن بووی حم حکمدار بودائی مذهب روح الدوله، که در شهر المحمدیه ضرب زده شده است با میدالیونهای فوق الذکر تفاوت فاحش دارد. (زمان فرمانروائی بین سالهای 335-366 هجری مطابق به سالهای 946-977م) گفته شده است که، چهره موصوف اشکارا نمایانگر گروپ خاص نژاد اروپائی سواحل مدیترانه از قبیل روی گرد، بینی مستقیم، چشمان کوچک اما گرد، ریش و سبیل انبوه، تاج بالدار، ولباس کلا متفاوت در مقایسه با لباس حکمداران منحک در میدالیون منصور ابن نوح و سائر خاقانات عالی ترکان و غیره بوده است. بنا علاوه گردیده است که این همه نمایانگر این مسله است که منصور ابن نوح و قدماوابسته به آن به گروپ متفاوت و خارج از اجماع روح الدوله متعلق بوده است.

[www.zeno.ru: #23677]. [Treadwell 2003: 328].

گفتنی است که صفحات دوگانه (صفحات پیشرو و عقبی) میدالیون منصور ابن نوح و میدالیون متعلق به روح الدوله تقریباً یکسان اند. مثلاً در صفحه پیشرو تنگه های

متعلق به روح الدوله، یعنی در جناحهای دوگانه (در هر دو طرف) پارتیت حکمدار، کتبه های پهلوی بمشاهده میرسید، چیزیکه نمونه های مشابه ان در تنگه های منصور ابن نوح بمشاهده رسیده است.

اما، در جناح عقبی آن، سمبول اسلام یعنی کلمه شهادت(لا الاہه الا اللہ وحده و لا شریک لهه محمد رسول اللہ) و متعاقباعنوان(القاب) روح الدوله یعنی ابوعلی ابن بووی Abu 'Ali ibn Buvae بنظر میخورد. به همین ترتیب در اطراف (محیط) کلمه، تاریخ ضرب(تاریخ تولید) تنگه ها نشان داده شده است. گفتنی است که، گرچه میدالیونهای متذکره از لحاظ شکلی یکسان بنظر میرسند، اما از لحاظ محتوا کلا متفاوت اند.

بناء معلومات فوق نمایانگراین مسله است که، میدالیون منصورابن نوح بمتابه پاسخی (برخورد جوابیه) به ضرب(تولید) میدالیون روح الدوله پنداشته شده است. از جانبی قضیه مذبور بیانگرمنشاء اصلی و حقیقی تبار سامانیان شمرده میشود. برگرفته از مطالعات فوق میتوان اذعان داشت که اجداد قبل از اسلام سامانیان و از آن جمله سامان خودات متعلق به یابگوهای تخارستان میباشند، یابگو هائیکه تردوساد پسر تون یابگو خاقان- خاقان عالی ترکان منحیث موسیس سلسله متذکره شمرده میشود.

آ. ذکی ولیدی توغان(مورخ شهیرترک) تأکید نموده است که اجداد سامان خودات متعلق به سلسله قرقیزهای تخارستان و نواده کوکیم خان- خاقان عالی ترکان، و رهبر شاخه اوغوزها بوده است.(105)

[Togan 1981: 112].

اما، حسب معلومات دیگری، سی- یابگو کاگان(خاقان) یکی از پسران سه گانه تون یابگو خاقان و قایم مقام تاج شاهانه منحیث جد سامانیان شناخته میشود، در حالیکه طبق معلومات ارائه شده توسط منابع بیزانسیائی سی- یابگو شاید همان ایستمی یابگو خاقان بوده باشد.

[Togan 1964: 64]. [Шювең 1995: 34].

گفتنی است که موسسین سلاله یابگوهای ترکی که حدود 150 سال در محدوده تخارستان حکم رانده و در راس اولین خاقانات ترکی قرار داشتند، از سلسله ترک های آشین نشاءت نموده اند. اما اینکه در میدالیون منصور ابن نوح کدام یک از خاقانات ترکی ضرب زده شده اند قابل بررسی و تعمق میباشد.

اما حسب برداشتها و افسانه های موجود حکمدار فوق میتواند همان تون یابگو خاقان و یا هم پسرش سی- یابگو خاقان بوده باشد، زیرا فقط خاقانات مذبور دارای عناوینی 'MLK"ⁿ، یعنی "صاحب- صاحبان و یا مالک- مالکان، مالک اعیان" یعنی دارای عنوان "شهنشاه" بودند.

گفته شده است که سامانیان پارتیت خاقان عالی ترک و منحک در میدالیون منصور ابن نوح را بمتابه جد بزرگ شان پنداشته، پیوسته مورد احترام و ستایش قرار میدادند.

[*Bel'ami II: 248, 265; Firdousi VI: 656 – 657*],

اما راویان را عقیده برآنست که پارتیت موجود در میدالیون منصورابن نوح، پارتیت ایل تیگین(پرمودا) یعنی جد عالی سامان خودات از طرف مادری بوده است. زیرا حس احترام خرمزاد IV (ترک زاده) در برابر یابگو های تخارستان شاید بر خواسته از همین مناسبات خویشاوندی و تباری بوده باشد. از جانبی ضرب تنگه های حمایتی (کمک کننده، تنگه های پشتوانه ئی) از دراهم (درهم ها) های وی نمونه دیگری ازین حمایتها پنداشته میشود.

در عین حال علاوه باشی نمود که القاب مشابه "حکمدار- حکمداران، مالک- مالکان.." در تنگه های کوشانیان نیز بشکل shaonanoshao اما با حروف خروشتنی حک گردیده است. لذا میتوان گفت که اشکال مشابه(کاپی) تنگه های مذکور نه تنها توسط خاقانات عالی ترک، بل توسط یابگو های تخارستان نیز که خودرا وارثین برق دودمان کوشانی میشمردند به عاریت گرفته باشند. این بدان معنی است که تصویر حک شده در میدالیون منصورابن نوح باشی نمود که از اجداد نزدیک سامانیان یعنی جبیه خان و یا سامان خودات بوده باشد.

گفتنی است که در تنگه های مسی یا بگوهای بلخ *ybgu bhlk'n*, تصویر حکمداری با تاج بالدار حاوی ماه(حلال) دوگانه بر سر، هکذا تصاویر ماه و مهتاب تعییه شده در آن بچشم میخورد. اما در جناح چپ آن، افسانه فارسی قرون وسطائی یعنی آن *GDH' pztw* افسانه مشابه در میدالیون "تون یا بگو خاقان" و منصور ابن نوح *MLK'n MLK* گنجانیده شده است، در حالیکه در جناح راست آن القاب(عنوان) ' *bg hwt'p* یعنی القاب "شہنشاہ" ، یعنی اسم *p'gwl* و لقب متعلقه به آن یعنی "حکمدار ملکوتی یا حکمدار الهی" گنجانیده شده است.

[*Nikitin 1986: 85 – 86; Göbl 1967 I: 182*].

از معلومات فوق برمی آید که جببه خان جد سلسله سامانیان یک حکمدار کوچک و محلی در محدوده بلخ نه، بل حکمدار عالی یا بگوهای تخارستان بود، حکمداریکه مرکز حکومتداری اش شهر بلخ شمرده میشد. گفتنی است که موصوف بر علاوه، داشتن عنوان "یا بگو" بلکه دارای عنوان عالی تر کان "خان" و لقب ایرانی *MLK'n MLK* "شہنشاہ" نیز بوده است. گفته شده است که سامان خودات پسر جببه خان از زمرة حکمداران نسل دوم شمرده میشد، زمامداریکه بر علاوه داشتن عنوان "یا بگو" دارای عنوان "خودات" نیز بود.

ضرب میدالیون منصور ابن نوح در سال 358 هجری مطابق سال 968-969 م با پارتیت یکی از بزرگان سامانیان با تذکار عنوان "شہنشاہ" میتواند اقدامی علیه سلسله بؤیدها(ال بویه) باشد، دودمانیکه با استفاده از عنوان "شہنشاہ" خودرا از زمرة دودمان ساسانیان جا زده بودند.

گفتنی است که ضرب(تولید) میدالیون نامبرده در سال 351 هجری مطابق به سال 962 م در شهر المحمدیه توسط الحسن ابن بوقی زمامدار بودائی تبار روح الدوله دلیل اصلی مسله گفته شده است. گفته شده است که منصور ابن نوح در سال 359 هجری مطابق به 969-970 م در شهر فرغانه به ضرب فیلس مسی، حاوی تصاویر کلاسیکی مندالاهای بودائی مبادرت ورزید.

[*Apanov 2002: 12 – 16*].

به همین سان اطلاعاتی از موجودیت اشکال متعدد و مختلفه فیلیس های مسی در دسترس است، فیلیس هائیکه طی سالهای 359 هجری مطابق به سالهای 969-970 م در شهر فرغانه از نام منصور ابن نوح ضرب زده شده است. یعنی فیلیس هائیکه در صفحات پیشروی آن (صفحه اولی) - تصویر مندالا های دوگانه تعابیه شده در محیط، و کیتبه های عربی جاگزین شده بجای گلبرگ های هشت گانه بنظر میرسد.

[[www.zeno.ru:](http://www.zeno.ru/) #25061, #42257, #43703, #44088].

لازم به یاد اوریست که در واپسین سالهای زمامداری منصور ابن نوح و پسرش نوح ابن منصور (زمان فرمانروائی بین سالهای 365-387 هجری مطابق به سالهای 976-997 م) تنگه های متفاوتی حاوی سمبولهای جداگانه و مختلفه بودائی ضرب زده شده است.

گفتنی است که موجودیت اسناد فوق الذکر بمثابة ثبوت اشکار و انکار ناپذیری از پیشبرد مبارزات جدی سامانیان علیه آل بویه شمرده میشود، مبارزاتیکه طی سالهای 334 هجری مطابق به 945-946 م منجر به تصاحب حاکمیت بغداد و تامین حاکمیت بالای خلفای عرب گردید. (106)

زیرا تا این دم تولید مدل ها از جمله حقوق حقه خلفای بغداد محسوب میگردد. به همین ترتیب اطلاعاتی از موجودیت انواع مختلفه سکه های ضرب زده شده توسط حکمرانان عباسی در دسترس هست.

در موزیم سکه شناسی شهر وین میدالیونی وجود دارد که در سال 241 هجری مطابق به سال 856-855 توسط خلیفه المتوکل ضرب زده شده است. (زمان فرمانروائی خلیفه المتوکل بین سالهای 247-232 هجری مطابق 847-861 م)

[Ferit 1934: 253, n. 2].

هکذا در موزیم شهر برلین (المان) میدالیون نقره ای محافظت میگردد که بین سالهای 295-320 هجری مطابق به سالهای 908-932 م توسط خلیفه المقتدر ضرب زده شده است. گفتنی است که در صفحه پیشروی میدالیون متذکره تصویر

در حال نشسته خلیفه که جامی در دست دارد دیده میشود، در حالیکه در صفحه عقبی آن یک فرد موزیسین در حال نشسته حک گردیده است.

[Ferit 1934: 253].

در عین حال در موزیم اتنوگرافی شهر انقره(ترکیه) میدالیون طلائی وجود دارد که در سال 365 هجری مطابق به سالهای 975-976 م توسط خلیفه الطیب الله در شهر بغداد ساخته شده است(زمان فرمانروائی بین سالهای 381-363 هجری مطابق به سالهای 991-974 م)

گفتنی است که در صفحه پیش روی میدالیون مذکور نیز تصویر خلیفه در حالت نشسته دیده میشود که جامی در دستان چپ دارد، اما، در صفحه عقبی آن همچنان موزیسینی بچشم میخورد. گفته میشود که میدالیون فوق الذکر به افتخار مراسم عقد نکاح خلیفه با دختر معزالدoleh بختیار زمامدار بودائی مذهب عراق و پسر عزالدoleh ابوالحسین احمد ابن ابو شجاع بوویها ضرب زده شده است.

[Ferit 1934: 250 – 253].

در کلکسیون شخصی بی بهزاد بوتاق(آفای بهزاد بوتاق) باشندۀ شهر استانبول میدالیون طلائی محافظت میگردد که در سال 453 هجری مطابق به 1061 م در شهر بغداد ضرب زده شده است. لازم به یادآوریست که در صفحه پیش روی میدالیون متذکره تصویر خلیفه القیم بی امرالله در حال نشسته با پیاله گرد در دستان بنظر میرسد(زمان فرمانروائی خلیفه بین سالهای 422-467 هجری مطابق به سالهای 1031-1075 م). اما در صفحه عقبی آن تصویر طغرل بیک، سلطان سلجوقی به حالت مشابه به تصویر کشیده شده است(زمان فرمانروائی سلطان بین سالهای 429-455 هجری مطابق به سالهای 1038-1063 م)

گفته شده است که میدالیون متذکره به افتخار مراسم عقد نکاح سلطان طغرل با دختر خلیفه القیم بی امرالله ضرب زده شده است.

[Walker 1958: 692 – 693; Агаджанов 1964: 10 – 16].

لازم به یادآوریست که میدالیون منصور ابن نوح نیز بمناسبت‌های مشابهی ضرب زده شده است. چنانچه حدث زده میشود که ضرب میدالیون مذبور بمناسبت گسترش

حدود واربعه سرزمینهای سامانیان ضرب زده شده باشد، زیرا بعد از آنکه امیر اسماعیل ابن احمد سامانی موسس سلسله سامانیان بالای نیروهای امیر ابن اللیس غلبه حاصل نموده و به الحاق سرزمینهای متعلق به صفاریان به امور ملک داری خود موفق گردید، دست به چنین اقدامی زد.

از جانبی تصویر اسماعیل ابن احمد سامانی کواسه سامان خودات در صورتی میتوانست در میدالیون مذبور حک گردد، هرگاه، وی به حفظ و نگهداری یادبود اجداد و نیاکان مبادرت ورزیده، خودرا از جمله نوادگان یابگو های ترک تبار تخارستان و خاقانات عالی ترک پنداشته باشد. اما در هر حال سامانیان میکوشیدند تا اجداد شان را از نیاکان آل بوئید ها که خودرا وارثان سلسله ساسانیان قلمداد مینمودند کم اهمیت تر جلوه ندهند.

گفتنی است که در منابع چینی اسماء یابگو های ترک تبار تخارستان تذکار یافته است که در میانه سالهای 588 الی 750 با مرکزیت(پایتخت) اولیه شهر قندز و متعاقباً با مرکزیت بلخ زیسته اند. هکذا گفته شده است که سلسله انان بعد از استیلا عربها و لشکر کشی به بدخشان نیز تداوم داشته است.

[Бичурин II: 321 – 322; Chavannes 1903: 156 – 158].

نبایستی فراموش شود که جبیه خان پدر سامان خودات بایستی با یکی از نمایندگان اخیر سلسله مذبور ارتباط داشته باشد.
ایل تیگین(پرمودا)(زمان فرمانروائی بین سالهای 590-588) که منحیث نخستین زمامدار تخارستان شناخته میشود.

متعاقباً:

تردو شاد- پسر تون یابگو خاقان(زمان فرمانروائی بین سالهای 618-630)
متعاقباً:

ایشبره یابگو (زمان فرمانروائی بین سالهای 630-650)
متعاقباً:

آشینه اوچیبو(زمان فرمانروائی بین سالهای 653-660)

متعاقبا:

گون ایشبره یابگو(هون ایشبره یابگو) (زمان فرمانروائی بین سالهای 660-700) متعاقبا:

ندونیلی(زمان فرمانروائی بین سالهای 700-720) متعاقبا:

قوتلوغ تون تردو (زمان فرمانروائی بین سالهای 720-730) متعاقبا:

-شیلیمان گالو(زمان فرمانروائی بین سالهای 750) گفتنی است که زمان فرمانروائی جبهه خان و سامان خودات با زمان فرمانروائی دو و یا سه تن اخیر سلسله مذبور مصادف بوده است.

پا ورقیها:

98. تصاویر میدالیون متذکره توسط L.Tredwell. تردول مورخ و محقق برجسته انستیتو آکسفورد طور صمیمی در اختیارمان گذاشته شد که وسیلتا اظهار سپاس و قدردانی میگردد.

99. خوانش(مطالعه، فهم و اموزش) تعلیمات پهلوی توسط پ.ب.لوری P.B.Lure. محقق شهر و برجسته شهر سن- پطرزبورگ روسیه صورت گرفت که وسیلتا اظهار امتنان میگردد

100. بمنظور کسب معلومات بیشتر رجوع شود به ادرس و تصاویر زیر:
Miles 1964: 283 – 293

Peus Sales 1994: 61,110.892.

101. تنگه های فوق الذکر حاوی افسانه هایی بزبان باختری، فارسی و هندی قرون وسطی(کتبه برآهنی) بوده است. اما میان تنگه های هندو شاه تیگین (#12962) یا تنگه های وسودوا (#20999, #21384),

یا تنگه های یابغو های تخارستان (#15170, #21382) و یا هم تنگه های حکمرانان ارخاسی (ارچاسی) (#20783, #26690, #22922). Arachosia (آرچاسی) تشباخت های بیشتری وجود داشته است.

رجوع شود به:

Никитин 1986: 82 – 88; Göbl 1967 I: 25, 26, 140 – 143, 164, 167 – 173.

102. جیگوی کاگان(جیگوی خاقان) و یا شیگوی کاگان(شیگوی خاقان)- نواسه تردو خاقان(قاره چورین)، برادر تون یابگو خاقان و ایل تیگین بویروقه(نیلی، پرمودا) قبلا فرمانروایان چاج(تاشکند) بودند.
[*Бичурин I: 279, 281; Гумилев 1967: 138, 154 – 158, 166; Кляшторный 1985: 166 – 167*].

103. در میان پارتهاي قدیم برعلاوه ارشکیدها(اشکانیان) ترکیبات متعدد دیگری نیز وجود داشت که از جمله میتوان از کارین پهلاو Karen Baklava (در نهاوند)، سورین پهلاو Suren Baklava (در سیستان)، اسپاهپت پهلاو Ispahpat Pahlav (در گرگان)، سپاندیات و مهران Spandiyat, Mihran (در شهر ری)، زیک Zeke و دیگران یاداوری نمود. گفتنی است که لایه های متذکره در زمان حکمرانی ساسانیان موفق گردیدند تا موافق بلند دولتی شانرا حفظ بدارند.

[*Симокамма: 93; Дьяконов 1961: 195, 283*].

104. معلومات در باره میدالیون مذکور متعلق S.G.Klyashtorny . س.گ کلیاشتورنی و تصاویر منعکسه در صفحه کتابی بنام O.Sertkaya متعلق به ار.الیموف میباشد.
[*Sertkaya, Alimov 2006*].

105. نام این خاقان در آثار رسید الدین بنام کوکیم یابکوی Kukem Vkuuy ، در آثار ابوالغازی بنام کوکیم باکوی Kukem Baku ، و در آثار ابن البلخی بنام کوکیم خاقان و در آثار الطبری بنام سر یابگو Cyr yabgu خاقان گفته شده است، در حالیکه در سائر منابع بنام Istemi Yabgu Kagan Dizabul ایستمی یابگو خاقان- دیزاول، شناخته شده است. گفته میشود که دختر این خاقان، خانم خسرو 1 انوشیروان و مادر خرمزاد IV "ترک زاده" یکی از شهنشاهان ساسانی بوده است.

[*at-Tabarī I*: 899; *Ibnu 'l-Balkhī*: 24, 94, 98; *Рашид ад-дин* 1987: 94; Коннов 1958: 69].

106. در منابع متعددی از وقوع تصادمات(جنگ ها) میان قشون سامانیان و بؤییدها (آل بؤید) طی سالهای 334 هجری مطابق سال 945-946 م ، 349 هجری مطابق سال 960-961 م ، 354 هجری مطابق سال 965 م و سال 356 هجری مطابق سال 966-967 م سخن رانده شده است.

[Ибн ал-Асир VIII: 202, 222, 231].

لینک های اضافی (علاوه گی) که بكمک انها میتوان درباره نامهای ذكرشده در بن باب، معلومات آفاقی بدست اورد.
(التيه إنها شامل بحث كتاب هذا نمیباشند).